UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

25 päivänä marraskuuta 2010 *

Asiassa C-213/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 13.5.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.6.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Barsoum Chabo

vastaan

Hauptzollamt Hamburg-Hafen,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, G. Arestis (esittelevä tuomari) ja J. Malenovský,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies K. Malacek,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.4.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Barsoum Chabo, edustajanaan Rechtsanwalt M. Ehninger,

– Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato G. Albenzio,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Simm ja F. Florindo Gijón,

– Euroopan komissio, asiamiehinään L. Bouyon ja B.-R. Killmann,

kuultuaan julkisasiamiehen 24.6.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.10.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1719/2005 (EUVL L 286, s. 1) pätevyyttä siltä osin kuin on kyse sen lisämaksun suuruudesta, joka on vahvistettu kyseisessä liitteessä olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien tuotteiden tariffikiintiöiden ulkopuoliselle tuonnille.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Barsoum Chabo ja vastaajana Hauptzollamt Hamburg-Hafen ja jossa on kyse siitä, että jälkimmäinen hylkäsi oikaisuvaatimuksen, joka koski sellaisten lisämaksujen maksamista, joita tämä viranomainen vaati asetuksen N:o 1719/2005 mukaisesti.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1719/2005 (jäljempänä asetus N:o 2658/87), liitteessä I olevan toisen

osan IV jakson 20 luvussa säädetään, että yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien, muiden kuin väliaikaisesti säilöttyjen ja täysin kypsennettyjen *Agaricus*-sukuisten sienten tariffikiintiöiden ulkopuolisesta tuonnista kannetaan 18,4 prosentin sopimusperusteinen arvotulli ja paljoustullina lisämaksu, jonka määrä on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa.

4 Kyseisen asetuksen liitteessä I olevan kolmannen osan III jakson liitteessä 7 säädetään *Agaricus*-sukuisia sieniä varten yhteisön tariffikiintiöistä, joiden suuruus on 62 660 tonnia valutettuna painona ilmaistuna ja joiden puitteissa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien sienten maahantuonnin yhteydessä kannetaan vain 23 prosentin arvotulli. Kiintiöt on jaettu toimittajamaiden kesken siten, että muille maille kuin Puolan tasavallalle myönnetyksi määräksi on vahvistettu 28 780 tonnia valutettuna painona ilmaistuna.

5 Kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 26.10.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1864/2004 (EUVL L 325, s. 30), sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1995/2005 (EUVL L 320, s. 34; jäljempänä asetus N:o 1864/2004), otetaan käyttöön *Agaricus*-sukuisia sieniä varten yhteisön tariffikiintiöitä, joiden puitteissa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien säilöttyjen sienten maahantuontiin sovelletaan pääsääntöisesti vain arvotullia, jonka suuruus on 23 prosenttia. Asetuksen liitteestä I käy ilmi, että 1.1.2006 alkaen nämä kiintiöt koskevat kokonaismäärää, joka on 30 702,5 tonnia valutettuna painona ilmaistuna ja josta 23 750 tonnia on myönnetty Kiinan kansantasavallalle.

6 Kyseisten tullien kantaminen ja kiintiöiden avaaminen ovat tapa saattaa osaksi unionin oikeusjärjestystä kyseisten tavaroiden maahantuontia koskevat Euroopan unionin tekemät kansainväliset sitoumukset. Nämä tavarat on nimenomaisesti merkitty tullimyönnytyksiä ja sitoumuksia koskevaan yhteisön luetteloon CLX, joka on erottamaton osa tullitariffeja ja kauppaa koskevaa vuoden 1994 yleissopimusta (jäljempänä vuoden 1994 GATT-sopimus); mainittu yleissopimus on Maailman kauppajärjestön (jäljempänä WTO) perustamisesta tehdyn sopimuksen, joka on allekirjoitettu Marrakeshissä 15.4.1994 ja hyväksytty Uruguayn kierroksen (1986–1994) monenvälisissä kauppaneuvotteluissa laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta sen toimialaan kuuluvilla aloilla 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL L 336, s. 1), liitteessä 1 A.

7 Kyseisessä liitteessä 1 A on myös sopimus maataloudesta (EYVL 1994, L 336, s. 22), jonka 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Markkinoillepääsy”, säädetään seuraavaa:

”1. Myönnytysluetteloon sisältyvät markkinoillepääsyä koskevat myönnytykset koskevat tullien sidontoja ja alennuksia sekä muita siinä määriteltyjä markkinoillepääsyä koskevia sitoumuksia.

2. Jäsenet eivät saa ylläpitää, turvautua tai ottaa uudelleen käyttöön mitään sellaista toimenpidettä, joka on täytynyt muuttaa tavalliseksi tulliksi – –, ellei 5 artiklassa tai liitteessä 5 ole toisin edellytetty.”

8 Kyseisen artiklan 2 kohdassa mainitun alaviitteen 1 sanamuoto on seuraava:

”Nämä toimenpiteet käsittävät määrälliset tuontirajoitukset, muuttuvat tuontimaksut, vähimmäistuontihinnat, harkinnanvaraisen tuontilisensioinnin, valtion kaupallisten yritysten kautta ylläpidetyt tullien ulkopuoliset esteet, vapaaehtoiset vientirajoitukset ja vastaavat rajatoimet, jotka eivät ole tavallisia tulleja, riippumatta siitä, ylläpidetäänkö toimenpiteitä [tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1947 yleissopimuksen] määräyksistä myönnettyjen maakohtaisten poikkeamien nojalla, mutta ei toimenpiteitä, joita ylläpidetään maksutasemääräysten nojalla tai yleisten, ei erityisesti maataloutta koskevien GATT 1994 -sopimuksen tai muiden WTO:n [perustamissopimuksen] 1 A liitteen monenkeskisten kauppasopimusten määräysten nojalla.”

9 Lisäksi yleisen tullietuusjärjestelmän soveltamisesta 27.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 980/2005 (EUVL L 169, s. 1) 7 artiklan 2 kohdan mukaan asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I olevaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sienten tariffikiintiöiden ulkopuoliseen maahantuontiin sovellettava 18,4 prosentin arvotulli alennetaan 14,9 prosenttiin. Tämän artiklan 5 kohdan mukaan tällaisen maahantuonnin yhteydessä kannettavan lisämaksun, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, määrää ei kuitenkaan vähennetä.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

10 Chabo haki 6.3.2006 Kiinan kansantasavallasta tariffikiintiöiden ulkopuolella tuotujen 1 000 sienisäilykelaatikon saattamista vapaaseen liikkeeseen. Koska Chabo oli ilmoittanut, että nämä tavarat kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 90 00, joka on asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I, tulliselvitys toteutettiin soveltamalla niihin kyseisen liitteen mukaisesti, kun sitä luetaan yhdessä asetuksen N:o 980/2005 7 artiklan 2 kohdan kanssa, pelkästään 14,9 prosentin suosituimmuustullia.

11 Tavaroista laaditun luokittelulausunnon seurauksena todettiin, että kyseiset säilykkeet kuuluivat todellisuudessa yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30. Näin ollen 21.2.2007 päivätyllä maksupäätöksellä Hauptzollamt Hamburg-Hafen vaati yhteensä 27 507,13 euron suuruisen tuontitullin kantamista jälkitullauksin soveltamalla 14,9 prosentin suosituimmuustullia, johon lisättiin lisämaksu, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, asetuksen N:o 2658/87 liitteen I mukaisesti, luettuna yhdessä asetuksen N:o 980/2005 7 artiklan 2 ja 5 kohdan kanssa.

12 Chabo teki 5.3.2007 jälkitullauspäätöksestä oikaisuvaatimuksen, joka hylättiin 7.12.2007 tehdyllä päätöksellä.

13 Chabo nosti 9.1.2008 jälkimmäisestä päätöksestä kumoamiskanteen Finanzgericht Hamburgissa. Hänen mukaansa kyseisessä päätöksessä asetettu tuontitulli on laiton muun muassa siksi, että vahvistettu summa vastaa tuontikieltoa. Hauptzollamt Hamburg-Hafen puolestaan väittää, että tämä summa perustuu yhteiseen tullitariffiin, jota sovelletaan tavaroihin, jotka kuuluvat asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30, ja että kyseessä on tavallinen tulli, joka ei vastaa tuontikieltoa vaan on pikemminkin hyväksyttävä suojatulli.

14 Finanzgericht Hamburg on todennut ensin, että kyseessä olevat sienisäilykkeet kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30, koska kyseessä ovat *Agaricus*-sukuiset sienet, joita ei ole väliaikaisesti säilötty ja täysin kypsennetty.

15 Finanzgericht Hamburg on viitannut seuraavaksi asiassa C-26/90, Wünsche, 16.10.1991 annettuun tuomioon (Kok., s. I-4961) ja asiassa C-296/94, Pietsch, 4.7.1996 annettuun tuomioon (Kok., s. I-3409), joissa todettiin, että lisämaksun määrä, jota kyseisenä aikana sovellettiin säilöttyjen viljeltyjen sienten tai säilöttyjen herkkusienten maahantuontiin hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä annettujen säännösten mukaisesti, on suhteellisuusperiaatteen vastainen; Finanzgericht Hamburgilla on epäilyjä siitä, onko asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I olevan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 luokiteltujen tavaroiden tariffikiintiöiden ulkopuolista tuontia varten vahvistettu määrä, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pätevä.

16 Lopuksi Finanzgericht Hamburg on todennut pääasian oikeusriidan ratkaisun riippuvan siitä, onko 14,9 prosentin suosituimmuustulli, johon lisätään lisämaksu, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa, pätevä, ja siitä, voidaanko sitä näin ollen soveltaa pääasiassa, ja on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko kolmansiin maihin sovellettavasta tullista ja suosituimmuustullista johtuva lisämaksu, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta tavaran nettopainoa ja joka kannetaan säilöttyjen *Agaricus*-sukuisten sienten (yhdistetyn nimikkeistön alanimike 2003 10 30) maahantuonnista, suhteellisuusperiaatteen vastaisena mitätön?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

17 Kansallinen tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 1719/2005 mukaisesti sovellettu paljoustullin määrä, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa ja joka kannetaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien *Agaricus*-sukuisten säilöttyjen sienten sellaisten maahantuontien yhteydessä, jotka toteutetaan asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolella, suhteellisuusperiaatteen kannalta pätevä.

18 Tuomioistuimien suhteellisuusperiaatteen soveltamista koskevien edellytysten osalta suorittamasta valvonnasta on todettava, että kun otetaan huomioon, että unionin lainsäätäjällä on laaja harkintavalta esillä olevien kaltaisilla aloilla, joilla siltä edellytetään poliittisten, taloudellisten ja sosiaalisten valintojen tekemistä ja joilla sen on suoritettava monitahoisia arviointeja, näihin aloihin kuuluva toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos kyseinen toimenpide on ilmeisen suhteeton toimivaltaisten toimielinten tavoittelemiin päämääriin nähden (ks. yhdistetyt asiat C-453/03, C-11/04, C-12/04 ja C-194/04, ABNA ym., tuomio 6.12.2005, Kok., s. I-10423, 69 kohta ja asia C-504/04, Agrarproduktion Staebelow, tuomio 12.1.2006, Kok., s. I-679, 36 kohta).

19 Näin ollen aluksi on yksilöitävä kyseessä olevassa lainsäädännössä asetetut tavoitteet, jotta seuraavaksi voidaan ratkaista, onko pääasiassa riitautetun paljoustullin määrä ilmeisen suhteeton näihin tavoitteisiin nähden.

20 Heti aluksi on todettava, että kyseessä oleva lainsäädäntö koostuu useista keskenään sidoksissa olevista oikeudellisista instrumenteista, jotka muodostavat kokonaisjärjestelmän, jota sovelletaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien säilöttyjen *Agaricus*-sukuisten sienten maahantuonteihin. Pääasiassa riitautetun paljoustullin määrä on siis vain olennainen ja erottamaton osa tätä järjestelmää.

21 Kyseinen järjestelmä on nimittäin yhtäältä asetuksen N:o 2658/87 liitteen I, jossa otetaan käyttöön yhteinen tullitariffi, ja asetuksen N:o 980/2005, jossa otetaan käyttöön yleinen tullietuusjärjestelmä, ja toisaalta tariffikiintiöiden sääntelystä annetun

asetuksen N:o 1864/2004 yhteistulos. Sopimustulli ja paljoustulli, sellaisina kuin ne ovat seurausta asetuksen N:o 980/2005 7 artiklan 2 ja 5 kohdan soveltamisesta, kannetaan tämän liitteen mukaisesti kyseisten säilykkeiden tuonneista vain silloin, kun tuonnit tapahtuvat asetuksella N:o 1864/2004 avatun tariffikiintiön ulkopuolella.

22 Yhtäältä on niin, kuten käy ilmi muun muassa asetuksen N:o 2658/87 liitteen I ja asetuksen N:o 980/2005 antamisessa käytetystä oikeusperustasta, että nämä säädökset kuuluvat unionin yhteisen kauppapolitiikan alaan ja niillä on näin ollen tälle alalle ominaiset tavoitteet.

23 Unionin WTO:n yhteydessä tekemät kansainväliset sitoumukset on saatettu tarkasti osaksi unionin oikeusjärjestystä pääasiassa riitautetulla, kyseisessä liitteessä olevalla paljoustullilla. Tämä summa vastaa todellisuudessa sallittua enimmäismäärää, jonka unioni on hyväksynyt vuoden 1994 GATT-sopimukseen liitetyssä tullimyönnytyksiä ja sitoumuksia koskevassa luettelossa. Tämä luettelo vastaa lisäksi maataloudesta tehdyn sopimuksen tavoitetta parantaa kyseisen järjestön jäsenten maatalousmarkkinoille pääsyä ja erityisesti tämän sopimuksen 4 artiklan tavoitetta järjestää tariffinmäärittämisprosessin avulla tämä markkinoille pääsy avoimemmalla ja paremmin ennakoitavissa olevalla tavalla edellyttämällä, että kaikki nykyisin kielletyt maatalousalan tariffeihin liittymättömät kaupalliset rajatoimet muutetaan sidotuiksi tullimaksuiksi.

24 Kuten toisaalta myös asetuksen N:o 1864/2004, jossa otetaan käyttöön kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöitä, antamisessa käytetystä oikeusperustasta käy ilmi, tämä asetus kuuluu puolestaan yhteisen maatalouspolitiikan alaan ja sillä on näin ollen tälle alalle ominaiset tavoitteet, jotka liittyvät kyseessä olevien yhteismarkkinoiden järjestämiseen. Kuten asetuksen johdanto-osan kymmenennestä perustelukappaleesta käy ilmi, sillä pyritään takaamaan, että kyseisiä tuotteita on edelleen riittävästi unionin markkinoilla vakain hinnoin, ja samalla välttämään

sellaisia suurina hintojen vaihteluina esiintyviä tarpeettomia markkinoiden häiriöitä ja kielteisiä vaikutuksia unionin tuottajiin, jotka aiheutuvat tai saattavat aiheutua siitä, että kyseisiä tuotteita tuodaan liikaa kolmansista valtioista.

25 Lisäksi asetuksella N:o 1864/2004 vastataan myös yhteisen kauppapolitiikan tavoitteisiin, kuten sen johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta käy ilmi, koska sillä saatetaan osaksi unionin oikeusjärjestystä kansainväliset sitoumukset, jotka unioni on tehnyt maataloudesta tehdyn sopimuksen seurauksena ja jotka on merkitty tullimyönnytyksiä ja sitoumuksia koskevaan yhteisön luetteloon CLX ja joiden mukaan yhteisö sitoutui avaamaan 1.7.1995 alkaen yhteisön tariffikiintiöt yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluville säilötyille *Agaricus*-suvun lajien sienille. Lisäksi nämä sitoumukset otetaan huomioon asetuksen N:o 2658/87 liitteessä I olevan kolmannen osan III jakson liitteessä 7.

26 Kuten asetuksen N:o 1864/2004 johdanto-osan yhdeksännestä perustelukappaleesta käy ilmi, tällä asetuksella pyritään lisäksi määrittelemään yksityiskohtaiset säännöt sen varmistamiseksi, että tariffikiintiöiden yli meneviltä määriltä kannetaan yhteisessä tullitariffissa vahvistettu täysimääräinen tulli. Näin ollen pääasiassa riitautetulla paljoustullin määrällä, jota sovelletaan näiden säilykkeiden kolmansista maista peräisin oleviin tuonteihin, jotka ylittävät tässä asetuksessa sallitut määrät, pyritään myös saavuttamaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita, jotka ovat näiden maahantuontien tekeminen taloudellisesti vähemmän houkutteleviksi ja näin ollen sen välttäminen, että yhteisön markkinat vääristyvät tarpeettomasti kyseisten säilykkeiden liiallisten tuontien takia.

27 Edellä mainitulla kokonaisjärjestelmällä ja näin ollen pääasiassa riitautetulla paljoustullin määrällä pyritään siis saavuttamaan sekä yhteisen kauppapolitiikan että yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita.

28 Tässä yhteydessä on todettava, että edellä mainituissa asioissa Wünsche ja Pietsch annettuihin tuomioihin perustuva oikeuskäytäntö, johon kansallinen tuomioistuin on viitannut ennakkoratkaisupyynnössään, koskee vain suojatoimenpiteitä, joita unioni toteutti itsenäisesti kyseisenä aikana hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteistä markkinajärjestelyä koskevien säännösten mukaisesti. Kyseiset asiat koskivat toimia, jotka Euroopan komissio oli valinnut hyvin laajasta valikoimasta tariffeihin liittyviä ja liittymättömiä toimia, joilla on mahdollisuus saavuttaa kyseinen yhteisen maatalouspolitiikan tavoite.

29 Sitä vastoin kansallisen tuomioistuimen esittämässä pätevyyttä koskevassa kysymyksessä tarkoitetun suuruisen tullimaksun asettaminen on ainoa toimenpide, jonka unionin toimielimet saattoivat toteuttaa kyseisten tavaroiden tuonneille niiden kansainvälisten sitoumusten mukaisesti, jotka unioni on WTO:n yhteydessä tehnyt. Maataloudesta tehdyn sopimuksen 4 artiklasta käy nimittäin ilmi, että tariffeihin perustumattomat kaupan esteet maatalousalalla on kumottava ja muutettava tullimaksuiksi ja että näiden jälkimmäisten enimmäismäärät vahvistetaan WTO:n jäsenten tullimyönnytyksiä koskevissa luetteloissa.

30 Edellä mainitussa oikeuskäytännössä ei kuitenkaan oteta lainkaan huomioon yhteisen kauppapolitiikan tavoitteita, jotka ovat ominaiset pääasiassa kyseessä oleville säännöksille, jotka ovat seurausta niillä kansainvälisillä sitoumuksilla luodusta tilanteesta,

jotka unioni on tehnyt Uruguayn kierroksen monenvälisten neuvotteluiden yhteydessä; mainitussa tilanteessa yhteinen tullitariffi on ainoa käytettävissä oleva toimenpide, jolla voidaan suojata tämän alan yhteisön markkinoita tuonneilta kolmansista maista. Tästä seuraa, että kun otetaan huomioon pääasian oikeudellinen asiayhteys, kyseisellä oikeuskäytännöllä ei ole merkitystä nyt esillä olevan pätevyyttä koskevan kysymyksen tarkastelun kannalta.

31 Jotta nyt esillä olevassa asiassa voidaan arvioida, onko pääasiassa riitautetun paljoustullin määrä pätevä, on tarkasteltava, onko se ilmeisen suhteeton toimenpide kyseessä olevien säännösten tavoitteiden saavuttamisen kannalta.

32 Kun otetaan huomioon monitahoisuus, joka kuuluu erottamattomasti WTO:n neuvotteluiden yhteydessä ennalta tehtävään määrittelyyn, joka koskee sitä, mikä on paljoustullin määrä, josta alkaen näistä tuonneista tulee taloudellisesti vähän kannattavia, ei voida väittää, että asianomaiset unionin toimielimet ylittivät niillä tällä alalla olevan laajan harkintavallan rajat, kun ne vahvistivat unionin tullimaksun enimmäismääräksi 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua tuotetta. Näin ollen tätä määrää ei voida pitää ilmeisen suhteettomana.

33 Kun otetaan huomioon pääasian oikeudellinen asiayhteys, myöskään sen seikan perusteella, että pääasiassa riitautetun paljoustullin määrän vaikutuksena on, että kiintiöiden ulkopuolisilla tuonneilla ei ole mahdollisuuksia tulla taloudellisesti kannattaviksi, ei voida päätellä, että tämä määrä on ilmeisen suhteeton asetettuihin tavoitteisiin nähden.

34 Pääasian kantajan väitteestä, jonka mukaan pääasiassa riitautettu paljoustullin määrä on esteenä Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sienten myymiselle unionissa niiden tuotantokustannusten takia, on nimittäin todettava, ettei vuoden 1994 GATT-sopimuksen 1 artiklassa tarkoitetun suosituimmuusperiaatteen mukaisesti ole sallittua, että paljoustullin määräksi vahvistetaan jokaista WTO:n jäsentä varten eri summa. Näin ollen tällä väitteellä, joka koskee vain yhdestä WTO:n jäsenvaltiosta eli tässä asiassa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sienten tuotantokustannuksia, ei ole osoitettu, että unionin lainsäätäjä ylitti laajan harkintavaltansa rajat, kun se vahvisti mistä hyvänsä WTO:n jäsenvaltiosta peräisin oleviin tariffikiintiöiden ulkopuolisiin tuonteihin sovellettavan paljoustullin määräksi 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua tuotetta.

35 Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetyt toteamukset, on todettava, että esitetyn kysymyksen tarkastelun yhteydessä ei ole tullut esille sellaista, mikä olisi omiaan vaikuttamaan asetuksen N:o 1719/2005 mukaisesti sovellettavan sen paljoustullin määrän pätevyyteen, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa ja joka kannetaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien *Agaricus*-sukuisten säilöttyjen sienten sellaisten maahantuontien yhteydessä, jotka toteutetaan asetuksella N:o 1864/2004 avatun kiintiön ulkopuolella.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Esitetyn kysymyksen tarkastelun yhteydessä ei ole tullut esille sellaista, mikä olisi omiaan vaikuttamaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 27.10.2005 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1719/2005 mukaisesti sovellettavan sen paljoustullin määrän pätevyyteen, joka on 222 euroa 100 kilogrammalta valutettua nettopainoa ja joka kannetaan kyseisessä liitteessä olevaan yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2003 10 30 kuuluvien *Agaricus*-sukuisten säilöttyjen sienten sellaisten maahantuontien yhteydessä, jotka toteutetaan kolmansista maista tuotavien säilöttyjen sienien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 26.10.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1864/2004, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2005 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1995/2005, avatun kiintiön ulkopuolella.

Allekirjoitukset